

Wstęp

Niniejszy – osiemnasty już – numer naszego rocznika, choć nieco mniejszy objętościowo niż zazwyczaj, niesie zarówno ciekawe rozważania zawarte w zamieszczonych tekstach, jak i ważne informacje dla wszystkich naszych Czytelników, które chcemy przedstawić w tym miejscu.

Rok 2023 przyniósł znaczące zmiany, pierwszą z nich jest przypisanie naszego czasopisma przez Ministra Edukacji i Nauki po wielu interwencjach członków redakcji do dodatkowych dyscyplin. Fakt ten jest też zapewne związany z pojawieniem się nowych dyscyplin w ogóle. Obecnie „Rocznik Przekładoznawczy” reprezentuje zatem językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii oraz polonistykę. Dodatkowo – do czterdziestu – zwiększono liczbę punktów. Uważamy, że wciąż nie jest to odpowiedni pułap punktowy, dlatego też w dalszym ciągu będziemy pisać w tej sprawie. W ostatnim czasie postanowiliśmy również dokonać drobnych korekt o charakterze pokoleniowym w składzie Rady Naukowej. Wśród nowych członków są Aleksandra Nuč Blažič i Melita Koletnik z Katedry Przekładoznawstwa Uniwersytetu w Mariborze (Słowenia) oraz Fred Schulz, przekładoznawca i językoznawca z Wyższej Szkoły Zwickau/Görlitz (Niemcy). Głównym celem naszych działań jest stałe pozyskiwanie artykułów z zagranicy i wzmocnienie procesu umiędzynarodowienia pisma.

Osiemnasty numer czasopisma tworzą artykuły tradycyjnie podzielone na te związane z teorią i praktyką przekładu, jak i te, które dotyczą dydaktyki tłumaczenia. W pierwszej części dwa razy do głosu dochodzą badania nad trudnościami przekładowymi opartymi na twórczości Andrzeja Sapkow-

skiego. Na temat tłumaczenia neologizmów absolutnych na język niemiecki wypowiada się Manuela Graf, nazwy istot demonicznych i ich chińskie ekwiwalenty są natomiast przedmiotem rozważań Joanna Kamper-Warejko i Gao Jie. Hanka Błaszowska porusza zagadnienie badań przekładoznawczych w zakresie tłumaczenia marketingowego, zwracając między innymi uwagę na takie pojęcia, jak: *glokalizacja*, *transkreacja* i *copywriting*. Na kwestię, czy tłumacz tekstów prawniczych sam powinien być prawnikiem, choć pojawiającą się niejednokrotnie w literaturze przedmiotu, Przemysław Kuśnik patrzy z perspektywy cech prawnika, które charakteryzowałyby też tłumacza. Ostatni artykuł zawarty w tej części tekstów kontynuuje przedstawiane już na łamach „Rocznika” refleksje na temat biografii translatorskich. Tym razem za sprawą Karoliny Siwek mamy do czynienia z próbą odpowiedzi na pytanie, kim jest dziewiętnastowieczny tłumacz *Hamleta*.

Druga część artykułów odnosi się do dydaktyki przekładu. Edyta Grotek przedstawia założenia cyklu Kolba, sam model oraz związek jego poszczególnych faz ze stylami uczenia się dorosłych. O błędach tłumaczeniowych studentów rusycystyki będących na wczesnym etapie edukacji pisze Magdalena Jaszczewska. Zwraca też uwagę sposoby minimalizowania owych błędów. Ostatni artykuł, autorstwa Moniki Krajewskiej, jest propozycją dydaktyczną (również opartą na tekstach rosyjskojęzycznych), która u swych podstaw ma pracę z mapą, ilustracjami i zdjęciami.

Niniejszy numer zawiera ponadto pięć refleksji zebranych w dziale *Varia*. Wśród nich są trzy sprawozdania: z konferencji *Translating Europe Forum* (Hanka Błaszowska), z realizacji projektu *Erasmus+ EFFORT* (Anna Kuźnik i Regina Solová) i z opracowania *Wielojęzycznego słownika najważniejszych terminów lekkoatletycznych* (Irena Matczyńska). Anastasiia Pugachova w swoim tekście z pozycji muzyka dzieli się spostrzeżeniami na temat własnego przekładu piosenek Wiktora Coja, zaś Melita Koletnik przedstawia wydawaną przez University of Maribor Press nową serię książek, zawierającą zarówno tłumaczenia tekstów literackich, naukowych i teoretycznych, jak i opracowania w zakresie tłumaczeń ustnych oraz pisemnych.

Tradycyjnie, oddając kolejny numer czasopisma w ręce Czytelników, mamy nadzieję, że każdy znajdzie coś dla siebie, czy to z kręgu swych dotychczasowych zainteresowań, czy też z tematów, które do tego kręgu dopiero wejdą.

Monika Krajewska
Lech Zieliński